

СВОБОДЕНЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева.Редакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. Петковъ.Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Такса за публикациитъ на 1 стр. по 40 ст., на 2 и 3 стр. по 50 ст., на 4 стр. по 30 ст. на кв. с м Приставски и хазнови обявления за 1 път 5 ст., за 2 пъти 8 ст. на

Провадийско Архирейско Намѣстничество

Обявление № 288.

На 23 мартъ 1911 година, въ 2 часа слѣдъ обѣдъ, въ помѣщеніето на Провадийското Архирейско Намѣстничество, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, безъ перетържка, за отдаване на прѣдприемачъ, продължение постройката отъ цокъла на горѣ, на църквата „Св. Благовѣщение“ въ гр. Провадия.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на 72,496 лева 81 стот. Исканий залогъ е 3625 лева въ наличностъ, или банково свидѣтелство.

Намаленията или увеличенията ще ставатъ върху еденничнитъ цѣни въ процентъ безъ дроби.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ Намѣстничеството. Конкуренцитъ трѣбва да се съобразяватъ съ закона за общественитъ прѣдприятия.

Прѣдложенията ще се приематъ само до 5 часа слѣдъ обѣдъ.

Разноскаитъ по търга: публикации, сключване контрактъ и гербовий сборъ, сж за смѣтка на прѣдприемача.

гр. Провадия, 21 февруарий 1911 г.

Архирейски Намѣстникъ: Свещ. Ив. П. Молловъ.

Провадийско Архирейско Намѣстничество

Обявление № 229.

гр. Провадия, 9 февруарий 1911 година.

Провадийското Архирейско Намѣстничество обявява, че на 14 й мартъ 1911 год, ще се произведе, въ канцеларията му, вторий търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ постройката на една църква въ с. Яйла, Ново-Пазарска околия, понеже назначений на 31 януарий т. г. търгъ не се състоя по неявяване на конкуренти. Стойността на прѣдприятието възлиза на 8227 лева и 62 стотинки. Исканий залогъ е 411 лева 30 стотинки.

Плана, смѣтката, поемнитъ условия и вѣдомостъта за цѣнитъ, могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ намѣстничеството.

Прѣдприемачитъ трѣбва да се съобразяватъ съ закона за търговетъ. Оферти ще се приематъ до 5 часа слѣдъ обѣдъ.

Всички разпоски станали по търга: сключване контрактъ, гербовий сборъ и публикациитъ, сж за смѣтка на прѣдприемача.

Архирейски намѣстникъ: Свещ. Ив. П. Молловъ.

„Базаръ Одеонъ“ — Варна подъ Земледѣлческата Банка.

Голѣмъ изборъ отъ Грамофонъ „Пате“,

съ 10 голѣми плочи, съ разни български,
френски, грѣцки, турски и други пѣсни
за 130 лева.

Прѣимущество на грамофона „Пате“ е извѣстно въ
цѣлия свѣтъ като най-усвършенствувано.

Д-ръ Ст. Т. Поповъ

Специалистъ по акушерството, гинекологията и пикочнитъ
органи отъ Парижкия и Виенския университети
награденъ съ Монпеленската Университетска премия „BOUISSON“

се завърна отъ странство въ Варна и лѣкува сифилиса съ
новото — Ерликовото „606“ лѣкарство.

Г-ца Иванка Радева

ХИРУРГЪ-ЗЖБОЛЪКАРЪ

Дипломирана отъ медицинския факултетъ при университета
въ гр. Nancy (Франция)

се установява на частна зжболѣкарска практика
въ гр. Варна ул. „Воинишка“ № 6.

Камарата и стамболиститъ.

Най-сѣгнѣ свърши се. Камарата единодушно вотира виновността на бившитъ министри: Д-ръ Петръ Гудевъ, Генералъ Рачо Петровъ, Д-ръ Никола Геннадиевъ, Генералъ Савовъ и Ив. Халачевъ, че сж ошетили държавната хазна за лична полза. Наистина, едно високотелно общество нѣма да се задоволи само съ такъвъ актъ, който нѣма особено етическо значение. При възбуждаче идеята за сждене на бившитъ министри ржководното печало е било — да се докаже, че въ нашата страна настѣпва моментъ на отърване отъ влияние свие, че е вече време да се тури край на онова унизително поведение, което управницитъ винаги сж държали спрямо монаршата воля само за добиване благоволения и възможностъ да си създаватъ положения за смѣтка на народа, който никога не е намиралъ изкренни изразители и защитници на интереситъ си: Суспендирането закона за чиновницитъ е явно потъпкване на конституцията, която изрично повелява на министритъ, като управници, да управляватъ страната по законитъ. Кжлъ остава волята на народа и обѣщанията на демократическата партия за наказание на виновницитъ за най-флангрантно имъ нарушение — суспендиране единъ законъ? Защо не се повелоха подъ слѣдствие и двамата министри: Д-ръ Д. Станчевъ и Д-ръ Шишмановъ? Защо камарата единодушно отхвърли мнѣнието на народа, че виновницитъ трѣбва да се наказатъ и за нарушение на конституцията, а се задоволи само съ признаване една тѣхна вулгарна прѣстѣпностъ — ограбване държавната хазна за облагодѣтелствуване себе си и приятели? Защото и правителството и прѣдставителството нѣмаха куража да застанатъ рицарски на своитъ високи постове и отъ тамъ да поведатъ война срѣщу фаворизацията на прѣстѣпницитъ. Но и на туй, което камарата извърши на 13 Февруарий 1911 год. нека кажемъ „берекетъ версинъ“.

Сега остава да видимъ държавния сжлъ какъ ще се отнесе къмъ виновницитъ. Не трѣбва да

се забравя че измежду членове-тѣ, които ще образуватъ държавния сжлъ, има доста стамболисти, а пъкъ стамболиститъ сж най-вѣрни въ приятелскитъ си отношения единъ къмъ други. Освѣнъ туй, има и друго доста интересно нѣщо. Стамболиститъ, особено Рачо Петровъ, както разправятъ, се заканвалъ да изнесе прѣдъ сжда много факти, компромитивни за двореца. Но сме увѣрени, че това тѣ нѣма да сторятъ, защото това не само нѣма да имъ помогне да избѣгнатъ наказанието, но, напротивъ, ще ги дѣпи и отъ благоволение за помилване отъ двореца. Наказанието, което закона прѣдвижда за прѣстѣпление отъ рода, каквито се приписватъ на стамболистически министри, е доста строго. Най-малкото наказание е една година тъмниченъ затворъ, липсване за винаги отъ граждански и политически права и заплаща не врѣдитъ и загубитъ. При това положение, не можемъ да допустнемъ, че законитъ ще бждатъ изпълнени. А че виновницитъ ще бждатъ помилвани, това е безсѣмнено. Още по-безсѣмнено става, като се има прѣдъ видъ че истинския дворцовъ демократъ Дограмалжиевъ въ камарата се яви защитникъ на провиненитъ. А кой не знае дограмалжиева; кой не го познава, като любяемецъ на двореца? Не остава друго освѣнъ печата да създаде силно течение въ полза на народното желание за възтържествуване върховния суверинитетъ въ нашата страна — волята народа. А тая воля е — наказание на крадцитъ и нарушителитъ на законитъ. Ако нѣкой има интересъ да оставатъ безнаказани най-големитъ прѣстѣпници това показва че помежду има много общо, което налага закрила. Обаче единъ народъ никога не може да има нищо общо съ тѣзи, които го ограбватъ и притѣсняватъ, сжщо така както нѣма нищо общо между овци и вълци. Тежко и горко на това стадо, овчара на което става ортакъ съ вълцитъ. За щастие, простосмъртнитъ овчари винаги сж по-честни и по-искренни къмъ стадото си и вѣрни защитници отъ изгладнелитъ вълци.

Д-ръ Геннадиевъ много усилия

упражни чръз своята прослу-
та риторика да привлече на стра-
ната си прѣдставителѣ, обаче
не сполучи. Прѣстѣпленията сѣ
достатъчно ясни за да не може
да се избави отъ отговорностъ.
Много жалко бѣше неговото поло-
жение, когаго професоръ Дана-
иловъ, слѣдъ като не можѣ да
изтърпи неговитѣ извѣржения и
говорения за работи, нищо не
имащи съ прѣдмета на обвине-
нията, му възрази: „Г-нъ Гена-
диевъ, Вие вѣче два часа зани-
мавате събранията съ невѣрни
работи и разправяте нѣщо, кои-
то сѣ безъ всѣко значение Тукъ
(посочва на дѣлото, което му
поднесе къмъ трибуната, отъ коя-
то Генадиевъ говорѣше) има до-
кументи противъ Васъ; тѣхъ
трѣбва да опровергавате. Моля Ви
се, възразявайте по обвинението.“
Генадиевъ прѣсторено се възму-
щаваше и викаше: „Ще ги опро-
верга, оставете дѣлото тука.
Азъ ще Ви докажа, че всичко
изложено въ Вашето дѣло е лъ-
жа и че всичко, което говоря
тука, е вѣрно. Обаче Генадиевъ
нищо не възрази по дѣлото, а
напротивъ, щомъ си свърши
рѣчта по една частъ отъ обви-
нението, затвори дѣлото, което
Данаиловъ разтворено остави от-
прѣдъ му, и каза: „азъ не мога
да се занимавамъ сега съ дѣло-
то, защото имамъ да възразявамъ
по други въпроси. Но трѣбва да
се признае и това, че Генадиевъ
бѣше несъкрушимъ въ логиката
си, когаго заговори за Шишма-
нова и Д-ръ Станчевъ, по поволъ
незаниманието на комисията и
съ тѣхнитѣ дѣла. „Ако Вие се
възмущавате отъ прѣстѣпления,
защо не дириете смѣтка и отъ
Шишманова и Д-ръ Станчева,
които по всички въпроси сѣ били
солидарни съ министерския съ-
вѣтъ?“ Тукъ обвинителитѣ най
упорно мълчаха. И въ това об-
стоятелство ний намираме при-
чината на ослабване настроение
то у мнозина прѣдставители, кои
то негласуваха противъ винов-
нитѣ.

Най на края впечатлението
отъ рѣшението на камарата да-
де своя красивъ ефектъ. Слѣдъ
вота на камарата се запушиха
устата на всички противници на
демократическото правителство,
които прѣдполагаха, че прѣдло-
жението на Ат. Краевъ е са-
мо една шашарма. Демократитѣ
сега иматъ единъ доста сериозенъ
активъ въ своята дѣятелностъ,
който ще имъ служи въбждѣще
като рекомендація, макаръ и мно-
го общания си останаха нереа-
лизираны

Т. М.

КАКВО СМЕ НАПРАВИЛИ.

Като се пренесемъ мисленно въ
епохата на нашето възраждане,
ние усѣщаме колко сѣ велики об-
разитѣ на нашитѣ апостоли, рево-
люционери и поборници за освобож-
дението на отечеството ни отъ чуждо-
то робство, като ги виждаме съ ка-
къвъ жаръ сѣ будили съзнанието
въ българина, какъ сладко сѣ уми-
рали за отечеството си, а днесъ при
зрѣлището, че сме доживѣли до од-
на епоха на израждане, въ която
усилващото се антинационално те-
чение взема връхъ надъ патриотиз-
ма и съ това се приготвя едно без-
словно бждѣше за българския на-
родъ, — човѣкъ става болно на
сърдцето. Въ насъ като да нѣма

човѣкъ, като наченете отъ управ-
ляющитѣ, който да не стои пасивно
при това зрѣлище на изродяване
на нацията ни.

Васъ ви поразява факта, че отъ
освобождението ни до днесъ, съ
малки исклучения, нийдѣ и никдѣ
и съ нищо не сѣ биле увековеча-
вани дѣла и епохи, плодъ на бъл-
гарския патриотизмъ; въ нищо ви-
димо за младото поколѣние не е
прѣдставено уважението, което трѣб-
ва да храни къмъ заслужилитѣ
синове на отечеството ни. Напро-
тивъ дало се е широкъ просторъ
на развалата, на поруганието, на
безславната злоба и подлостъ. ка-
чества, които никога не водятъ на-
родитѣ къмъ славно бждѣше. Вие
ще видитѣ и днесъ че по мегдан-
итѣ и стѣгитѣ разни разюздани
елементи да развращаватъ младежъ
та съ утопически учения за анти-
национализма, да я учатъ на малко
трудъ, а повече мързелъ; но въ
никоя таква социалистическо събра-
ние вие нѣма да чуете проповѣдъ:
какъ по добръ да се усѣвършен-
ствува извѣстенъ занаятъ, какъ по-
добръ да се обработва земята, за
да възнагради повече труда и пр.
И на всичко това сѣ широко от-
ворени вратитѣ на училището отъ
извѣстни демагози управници, а важ-
ното е, че въ отиванието ни къмъ
тая развала и *всрховния надзоръ*,
прѣдвиденъ въ конституцията, е пре-
станалъ да съществува. Всичко то-
ва не може да не се дължи на
неуспѣхитѣ да се направляватъ съд-
бинитѣ на българския народъ. Наедно
съ туй положението ни на Балкан-
ския полуостровъ, гдѣто ние прѣд-
ставляваме едно тѣло разкъсано на
двѣ части, налага да бждемъ мощни
и готови за велики подвизи. Не
трѣба да изпускаме изъ предъ видъ,
че въ събѣдство до насъ живѣе тур-
ското племе, което спорѣдъ автори-
тетното мнѣние на бившия султанъ
Абдулъ Хамидъ е изказано предъ
единъ френски журналистъ по
слѣдния начинъ: „Ислямътъ на
всѣка цѣна ще остане господствую-
ще племе“. А това значи, че нико-
га тамъ нѣма да има равенство, а
всѣкога роби. При такова положе-
ние на нашитѣ братя въ турскитѣ
владения, свѣщенъ дългъ ще се на-
ложи на просвѣтителитѣ народи, а
особно на насъ да избавимъ свой
братя отъ туй позорно положение.
Но за такова самопожертвуваностъ
е способенъ само онзи народъ, въ
който чувството на патриотизмъ и
и себе пожертвуване е силно раз-
вито. Що сме направили ние въ то-
ва отношение? Отговорътъ е сра-
менъ — пълно забвение, съ случаи
и на опозоряване на български
патриоти; чужди наметници, прѣди
да има такива за български славни
дати и патриоти; фирмилианови
килимъки; вечерни седѣнки отъ рода
на Марко Симеоновитѣ и приемане
измѣненитѣ на чл. 17 отъ конститу-
цията, като бухалъ за едно лошо
бждѣше на българския народъ.

В. Р. Горнята статия се получи въ ре-
дакцията ни отъ единъ виденъ тукашенъ
гражданинъ.

Продава се праздно
мѣсто отъ 250 кв. метра въ
Линия XXII и ул. Дринска. За спо-
разумение при Димо Стояновъ бившъ
пощенски раздавачъ — Варна.

Дава се подъ наемъ
добръ мобилирана стая въ Пуч.
при добро сѣмейство, ако е за
г-жа или г-ца има на разполо-
жение и пияно. Справка въ ре-
дакцията ни.

За раскоша.

(Продължение отъ брой 5).

Но най-отвратителенъ става ра-
зкоша, когаго неговитѣ отрицател-
ни резултати се изпрѣчатъ право
на срѣща ни. Тогава всѣка лич-
ностъ, била тя благородна или де-
морализирана, трѣбва, макаръ за
малко врѣме отъ пересективата за
бждѣшето положение на жертвата на
тоя раскошъ. Първитѣ стѣпки къмъ
разкошно носене и въобще къмъ
разкошенъ животъ дѣйствуватъ вър-
ху неспособнитѣ къмъ критическо
отнасяне хора нѣкакъ си примам-
ливо и възбуждатъ завистъ и даже
желание за подражание. Разкошно
живущия човѣкъ бива удостоаванъ
отъ „културнитѣ диваци“, както
се изразява знамения руски кри-
тикъ-социологъ Николай Михайлов-
ски, по адреса на онова болшин-
ство отъ обществото, което се счи-
та за културно издигнато, а въ
сѣщностъ то се различава отъ оби-
кновенитѣ диваци само съ своитѣ
прѣфинени нужди, които се изра-
вяватъ въ стремежи къмъ повече
груба физическа, а не благородно
духовна наслада. Разкошно облече-
ния господинъ намира свободенъ и
ласкавъ приемъ на всѣкадѣ между
сродната нему обществена среда.
Елегантно натруфенитѣ дами биватъ
обшивани съ комплименти и маса
лицимѣрни почитания, които се ди-
куватъ отъ такива практически съ-
ображения, които не съдържатъ ни-
какъвъ елементъ на искреностъ и
благородство. И до като не е на-
станалъ фаталния моментъ, който
ще даде повече или помалко пълна
иллюстрация на характера на раз-
пустнатия животъ, какъвто обикно-
венно прѣкарватъ любителитѣ на
разкоша, тѣзи послѣднитѣ още се
ползватъ отъ обаянието на овче-
душната интеллигентна тѣла. Оба-
че наближи ли фаталния моментъ,
— всичко рухва до основитѣ и то-
гава тежко и горко томува, който
въ порива на своята самозабрава
се натъкне на най-сѣтне на жестока
дѣйствителностъ. Тогава никой не
се явява на помощъ. Ония, които
нѣкога сѣ възхищавали, завиж-
дали и подражавали, вече се от-
дрѣпватъ на страна и коментиратъ
последствията отъ разкоша на жер-
твата, но не за да помагатъ, а
просто да внесатъ разнообразие въ
своя ежедневенъ пустъ разговоръ.
Тукъ най-интересни биватъ женитѣ,
които обикновенно се явяватъ и
състрадателни и жестоки критици
едновременно. Малко ли факти да-
ва ежедневиия животъ, които гово-
рятъ за разпуснатостта на жени,
които за блясъкъ сѣ пренебрѣгнали
своитѣ грижи, като съпруги и май-
ки? Не искаме да кажемъ, че же-
ната, веднажъ станала съпруга и
майка, тя не трѣбва да има други
нужди. Далечъ отъ насъ подобенъ
консерватизмъ. Напротивъ, жената,
като личностъ, има своитѣ лични,
индивидуални физически, физооло-
гически и духовни потребности. Ако
тя се ограничи изключително въ
кашнитѣ си грижи, тѣ рискува да
се лиши отъ ония нужди, които на-
шата природа е създадала за човѣш-
ката личностъ. Човѣкъ има умъ, който
трѣбва да се развива; той има душа
който трѣбва да облагородява; човѣш-
кия духъ има свойството да се стрѣми
къмъ все повисока и повисока кул-
тура, за да стане способенъ къмъ
използуване дѣйствителни блага и
удоволствия на живота, които не
говата природа изисква. А щомъ
това е така, само по себе се раз-

бира, че всѣко ограничение, въ
името на каквото и да се върши, не
е нищо друго освенъ поробване на
личността. Всѣки е свободенъ да
поддържа подобенъ консерватизмъ,
но, колкото се касае до насъ, —
далечъ сме ние отъ него. До като
жената е мома, или млада съпруга
съ прѣсни физически свойства и
бодъръ духъ, маже тѣ се надпрѣ-
варватъ кой повече да ги възпѣе
и отъ тѣхъ си създаватъ идеали,
за които сѣ готви на най риско-
вани по стѣпки. Мине ли се обаче
врѣме и жената между кашнитѣ
стѣпки и въ пушека надъ огнището
или надъ парата на коритото тя
излага своята красота и младостъ,
тогава маже си дига отъ нея ак-
ция, самъ трѣгва кждѣто му ски-
мне, но не забравя своята роль на
строгъ надзорникъ за повѣдението
на жена си. Пакъ ще повторимъ,
че ограничението на жената е вул-
гаренъ консерватизмъ. Жената трѣ-
бва да е свободна. Да Но да видимъ
отъ какво естество трѣбва да бжде
тя свободна. Ако мислите, че же-
ната може да върши всичко, което
едно извратено възпитание по ма-
ниера на западнитѣ кокотки изи-
сква, то ще се жестоко измамите.
Нима ний, които цѣнимъ много ви-
соко благородното сърце и незави-
симия духъ на правилно възпита-
ната жена, ще подържаме такива
възгледи, споредъ които жената има
право да тича изъ широкитѣ пати-
ща? Не. Между нашата жена и же-
ната на дивашката тѣла отъ *quassi*
аристократизирани господа има ра-
злика колкото отъ небето до земя-
та. Жена, която постоянно си ме-
нява облеклото, отъ разкошно по-
разкошно, която, подобно на мно-
жество Софийски дами, цѣль денъ
снове по модни магазини; която у-
стройва у дома си пиршества, на
които кани всевъзможни пройдохи
съ високи титли и звания; жена,
която съвършено се е отчуждила,
въ името на господствущитѣ ети-
кеции и моди, отъ всичко, което
може да възвиси характера; която
се чувства нещастна защото не
може да привлече повече поклон-
ници, — такава жена нѣма нищо
общо съ жената, за правата на ко-
ято ний погорѣ се застъпихме. Има
жени, които обичатъ красивото об-
лекло, които се носятъ по вкусъ,
но тѣ правятъ това, не за да при-
мамватъ развратни поклонници, а
просто да удовлетворятъ своя есте-
тиченъ вкусъ, който е присѣтъ на
културния човѣкъ. Има жени, кои-
то искатъ да иматъ поклонници, не
само маже, но и жени, но не за да
се отдаватъ на оргии, а да изпит-
ва приятното удоволствие отъ по-
читание нейнитѣ добродѣтели, ней-
ния характеръ и умъ, каквото
удоволствие дири всѣки, който поз-
нава неговата цѣна. Жената не
трѣбва да бжде неряха; тя не
трѣбва да бжде тѣпа, глупава, не-
вѣжа; тя не трѣбва да бжде и не-
брѣжна къмъ облеклото, което мо-
же да се каже еднакво и за маже.
Но да бжде прѣфинена съ цѣль да
възбужда страститѣ — това е позоръ
за нея, както и за всѣка личностъ.
Тия разсуждения наведохме, за да
покрѣпимъ мисълта, че раскоша,
макаръ отначало проявенъ въ мал-
ки размѣри, той води къмъ край-
ности ако се дигува отъ низки
непристойни побуждения. Жена ко-
ято чръзъ своя раскошъ се стрѣми
да дразни маже, е жена паднала
въ духовно отношение. Тя се от-
личава отъ проститутката само по
това, че като има възможностъ да
се издържа съ срѣдствата на един-

ственния си мъжъ, не чувства нуж да да се прѣнесе въ домъта на търпимостта. И наистина, каква е разликата между разврата на едната и другата жена? Разликата още е и тая, че проститутката е едно въплотено отрицание въ положението на подиграната отъ съдбата личност, единъ въплотенъ протестъ срѣщу онеправданието на жената отъ живота; че тя е прѣзрѣла всичко, скъсала е всѣкакви връзки съ обществени понятия за моралъ, а главното е, че всичко това тя върши открито, не лицемерно, когато пъкъ неофициалната проститутка о една артистка въ лицемерното е ненавистна въ своята необуздана страсть, която прѣкрива тамъ, където е нужно, а широко разкрива тамъ, където трѣбва да крие. Това сж тѣ дами, които обичатъ разкоша.

черка е на г. Русева, въ това сж убѣдени мнозина, даже чиновника на Банката който заявява, че човѣкъ трѣбва да има божествена сила за да имитиратъ неговия почеркъ. Г-нъ Страшимировъ вѣренъ на своя дългъ, щомъ се увѣрилъ, че се намира прѣдъ едно неиздирено прѣстѣпление депозиралъ документитѣ въ сѣда съ специаленъ рапортъ. Ще се произведе слѣдствие и г. Русевъ ще трѣбва да докаже, че написания чекъ съ подписъ и джиротъ, че цѣлото писмо до момчето и разписката сж фалшиви.

Поправителенъ или поковаренъ домъ.

Думата ни е за затвора. Не еднократно сме писали за Варненския затворъ и нещастнитѣ му обитатели. Ако сега пакъ пишемъ, то не е за тия които иматъ уши и не чуватъ. Повече отъ 250 души нещастни български граждани гниятъ въ това грозно каменно здание, кацнало верѣдъ града, за да навира въ очитѣ на нещастнитѣ граждани, че тамъ праща слѣпата „Темидѣ“ хората не за да се поправятъ, но за да гниятъ и се развалятъ. Въ 3—4 отдѣления единъ връзъ другъ живѣятъ своя мизеренъ животъ катлитѣ, съ невинни хора, привлѣчени подъ слѣдствие, между прѣстѣпници, крадци и убийци, се нахвърлятъ млади хора, малки дѣца и хора подъ слѣдствие за какво мислите вие, за изкупление на грѣховетѣ си, за да се раскаятъ и поправятъ ли? не, много се лъжете. — Малкото овчарче осъдено за кражба на една абичка, младия момъкъ осъденъ за задигане на мома, малкото момче осъдено за кражба на една ябълка или хлѣбъ, се пращатъ въ Варненския затворъ, за да се деморализиратъ повече, за да станатъ истински ловки крадци и убийци. Тамъ се учатъ и възприематъ принципа, че си виноватъ не защото си крадъ, а защото не си укрилъ. Отъ затвора, тия млади и крѣпки души излизатъ испечени и прѣстѣпници. Всичкото врѣме прѣкарано въ бездѣлие, въ мръсота и фантастични разкази за прѣстѣпни произшествия, най-крѣпката натура се поковарява. Ето защо нашето твърдо убѣждение е, че затвора такъвъ, какъвто си е, само деморализира хората, които иматъ нещастieto да попаднатъ въ него. Още по-нещастни сж малолетнитѣ дѣца, които освѣтъ излизатъ поквара, която имъ се насажда, служатъ и за удовлетворение на скотскитѣ инстинкти на още по-нещастнитѣ катили.

Каква е цѣльта тогазъ на велемъдритѣ присѣди на нашитѣ сѣдилища? Господа сѣдии, държите ли смѣтка за послѣдствията отъ вашитѣ вердикти и интересувате ли се отъ състоянието на осъдения въ Варненския затворъ. Осъдения отъ васъ нещастникъ за кражба на единъ хлѣбъ, вѣтрѣ става убиецъ, вѣтрѣ усвоява всичкитѣ искусства на джебчилъка, на мошенничествата. Питаме какво се прави въ Варненския затворъ за да се поправятъ нещастно гниющитѣ затворници? — абсолютно нищо. Какво занимание, каква чистота, каква храна, какъвъ надзоръ има върху тѣхъ, за да издѣзатъ отъ тамъ добри, здрави и непоковарени граждани? — нищо! Варненския затворъ е образецъ на мръсота на поквара и човѣшко разтѣпие.

ОТЗИВИ.

Мафия въ мафия.

Варненското гражданство е потрѣсено отъ една скандалиозна афера, единичка по рода си, уникалъ по своя прѣстѣпенъ замислъ.

На 18 того канторския слуга на нещастно загиналата „Звѣзда“ на име Стефанъ, получилъ чрѣзъ единъ чисто и прилично облеченъ селянинъ, едно писмо отъ синдика на дружеството г. Стоянъ Русевъ, въ което послѣдния прилагайки единъ чекъ отъ 9000 лева редовно подписанъ и джиросанъ отъ него, му заповѣдва немедленно да отиде и инкасира чека отъ Бълг. Нар. Банка и да внесе сумата на селянина, който щѣлъ да му занесе сумата въ селото, където той отишълъ по дружествена работа. Момчето отишло въ Банката и прѣдставило чека, но контролъора отказалъ категорически да исплати чека, защото дѣловодителя на несъстоятелната „Звѣзда“ официално не е освѣдомилъ Банката, че Стоянъ Русевъ има право да тегли суми. Момчето излизайки съобщава на селянина, че Банката не изплаща сумата, въ туй врѣме той прѣсрѣща другия синдикъ на дружеството г. Тодоръ Страшимировъ и му съобщава, че Банката не исплатила чека. Г-нъ Страшимировъ не е дозиралъ съществуването на тоя чекъ и прѣдполагайки, че неговия колега който истеглилъ чека, дѣйствително е искалъ да тегли тая сума за нуждитѣ на дружеството, отишълъ и съобщилъ това на г. Стоянъ Русевъ; забѣлжете, че докато момчето се обяснявало съ г. Т. Страшимировъ, селянина безслѣдно изчезналъ.

Щомъ г. Страшимировъ съобщилъ на г. Русевъ, че чека не е исплатенъ, тоя послѣдния категорически му заявилъ, че никакъвъ чекъ не е теглилъ, никакво писмо до момчето не е писалъ и че всичко това е една мистификация, една фалшификация Г-нъ Страшимировъ, който е видѣлъ чека, писмото, както и разписката, която селянина щѣлъ да подпише, силно озадаченъ и заинтересованъ отъ смущението и отказа на г. Русевъ, прѣсрѣщналъ момчето и взелъ отъ него документитѣ, чека, писмото и разписката. Въ тоя интервалъ г. Русевъ внушилъ на момчето да му донесе бърже документитѣ и яростно му заповѣдалъ другъ пътъ безъ негово знание никому да не прѣдава каквито и да е книжа.

Г-нъ Страшимировъ съ документитѣ въ ръка, се убѣдилъ че по-

Дневни новини

Заема дѣло свършено. Какви работи прѣдстоятъ. Заема на Варненската община е вече дѣло свършено; законопроектъ е вече миналъ на трето четене въ камарата и вече е законъ. Остава сега да се свършатъ нѣкои други допълнителни прѣговори съ банкатѣ. Както знаятъ читателитѣ ни, тоя заемъ отъ 5 милиона лева е прѣдначенъ за урегулирането на града и за електрическо освѣтление. Урегулирането ще започне веднага слѣдъ отпушане зема а за електрическото освѣтление прѣдстои вече търгъ, понеже книгата вече сж повърнати и утвърдени отъ министерството.

Тая прѣдѣтъ, прочее, прѣдстои важна и огромна работа на общината: урегулиране, електрическо освѣтление, постройка театръ, канализиране на града и довършване водопроводитѣ. Тия работи налагатъ и сипотаване на общинскитѣ събѣтници и плодотворна дѣйностъ, защото тази година по важността на работитѣ, които прѣдстоятъ, ще бже може би единствена за единъ периодъ отъ 20 години. Нека на това се погледне сериозно, нека се погледне безъ примѣсъ на лични амбиции и партизанщина. Ний отъ своя страна пожелаваме най-големъ успѣхъ въ прѣдприетитѣ работи.

Интересно откритие. Г-нъ Хр. Димовъ, брашнарь въ града, прѣди нѣколко дни се явилъ при прѣдседателя на Архологическото дружество и му заявилъ, че работницитѣ му Ст. Пѣвѣ и Полихронъ Панайотовъ намѣрили край добришкото шосе нѣкаква старина. Прѣдседателя на дружеството веднага се отправилъ за мѣстото, гдѣто се намирала старината; тя е прѣдставлявала мраморна статуя безъ глава) на нѣкаква богиня въ естествена величина. Статуята е била занесена въ тукашния музей. Дружеството има намѣрение да направи раскопка на мѣстото, където, прѣдполага се, да е било езическия храмъ на старата Варна — Одесусъ.

Оправдани. Г-нъ Вѣжаровъ, членъ при Варненския Окрж. Сѣдъ, прѣзъ м-ць Мартъ 19.0 г. бѣ делегиранъ отъ прѣдседателя на сѣда да произведе ревизия въ третѣ сѣд. приставски участ. въ Добричъ. Констатирано е било съ актъ отъ г-на Вѣжарова, че сѣдебнитѣ пристави на тия участъци: Аврамъ Гачевъ, Ст. Коларовъ и Г. Ангеловъ, че въкои отъ беритѣ сж биле събирани въ повече незаконно, поради което бѣха дадени подъ сѣдъ за присвояване суми, но завчера, когато имъ се разгледали дѣлата, сѣдѣтъ ги оправдалъ, понежъ се доказало, че тѣ събирали беритѣ по редѣтъ, по който ги събирали и тѣхнитѣ прѣдшественици — тъкмо тѣ, както изисквалъ законътъ.

Наказани прѣстѣпници. На 9 того се разгледа въ тукашния Окрж. Сѣдъ заведеното противъ механика на вършачка Хр. Михаловъ отъ Варна, крѣчмаря Юрданъ Томовъ, Ахмедъ Демировъ и Върбанъ Ивановъ углавно дѣло, гдѣто сж обезчестили три дѣвци. Ето какъ е била нагласена работата за обезчестяването на тия три нещастни момичета: баба Тодора Димитрова, отъ Добричъ, завела три бѣдни момичета въ с. Теке, Балчикска околия да работятъ въ една градина съ надица. Слѣлъ като работили момичетата една седмица въ градината, рѣшили да се върнатъ у дома си.

На 20/VIII м. г. градинаря натоварилъ на колата си зарзаватъ за Добричъ, а баба Тодора условила друга каруца, за да си отиде заедно съ момичетата въ Добричъ. Каруцаритѣ на смръкване стигнали до с. Хамзларъ — така е била скроена работата. — Тѣкмо въ туй врѣме въ крѣчмата сж се намирали въпроснитѣ обвинени въ извършване на това прѣстѣпление лица, където сж се наговорили, щото щомъ каруцатѣ навлѣзатъ въ близката гора тогавъ тѣ да ги прѣсрѣщнатъ и извършатъ намисленото отъ тѣхъ прѣстѣпление. Градинаря съ каруцата си заминалъ напърѣлъ, а другата каруца съ бабата и дѣвцитѣ вървѣла подирѣ. Щомъ влѣзла въ гората каруцата що е возила дѣвцитѣ, тримата излизатъ насрѣща и снматъ дѣвцитѣ отъ колата на сила и всѣки повлѣкалъ по едно отъ момичета въ гората където сж ги насила обезчестили. Турнина и Върбанъ Ивановъ сж помагали на Христо и Юрдана, а градинаря е бездѣйствувалъ прѣзъ всичкото врѣме на обезчестяването на нещастнитѣ момичета отъ прѣстѣпници-

тѣ Христо и Юрданъ. Винавността на обвиняемитѣ се доказа и сѣдѣтъ осѣли Христо на 9 год. строгъ тъмниченъ затворъ и на 12 год. лишень отъ граждански и политически права, Юрданъ и Ахмедъ Демировъ по на 6 години строгъ тъмниченъ затворъ и по 9 години лишение отъ политически и граждански права. Върбанъ Ивановъ на 2 години стр. тъм. затворъ, като помагачъ и да заплатятъ граж. искъ 3000 лв.

Годявка. Г-нъ Симеонъ Янковъ, п. лѣсничей въ с. Арнаутларъ, Варненско, се е сгодилъ за г-ца Янка Стефанова.

Нашитѣ честитавания.

Разиграна лотария. Понеже нѣмама мѣсто въ вѣстника ни за напечатване номерата отъ разиграната на 6 того лотария на старопиталището „Милосердие“, то всѣки който притежава билетъ да се отнесе до г-жа Ан. Д-ръ Желѣзкова ул. „Каралжа“ или до г-жа Ир. Врѣчкова ул. XX линия № 2.

На в. „Свѣтковица“. Нѣколко пжти въ „Свѣтковица“, безъ да го пита нѣкой, се обръща къмъ насъ и ни обвинява въ прѣдизвикателство (брой 44, т. г.). Наистина, ние сме изнаели безъ брой факти за прѣстѣпленията на нѣколко тукашни учители, но въ нищо не сме намѣсвали въпросния вѣстникъ. Не подозирахме, че редакцията на тоя вѣстникъ може да има нѣщо общо съ закононарушенията въ тукашнитѣ училища, поради което очаквахме тя сама да разбере, въ чия услуга се е поставила. Тя, обаче, продължава да държи сжщото сѣрѣмо съмо повѣдение, като се стреми да изнася фактитѣ. Ето защо въ единъ отъ иднитѣ броеве ще се повърнемъ специално по тоя въпросъ.

Заловенъ мошенникъ. Нѣкой Софийски вѣстници писаха, че въ гр. Хамбургъ (Германия) е билъ заловенъ мошенникъ Марко Симеонъ, който наскоро щѣлъ да бже доведенъ тукъ, за да даде смѣтка на акционеритѣ и вложители на суми на обявеното по негова вина въ несъстоятелности дружество „Звѣзда“, на което той бѣ честитъ да се „радва“ като директоръ.

Получи се въ редакцията ни отчетътъ за дѣятелността на настоятелството на варненския клонъ на дружеството „Червенъ кръстъ“ за 1910 година, прѣдставенъ на общото годишно събрание на 23 януарий 1911 г. Спорѣдъ равномѣтката къмъ тоя отчетъ приходъ на дружеството за 1910 год. възлиза 9080 5 лв., отъ които 6968 20 л. сж биле внесени въ централното управление, а 2112 5 лв. сж изразходвани за канцеларски и др. разноски.

Прѣсна се слухъ, че Иванъ Агалиди търговецъ въ града ни е избѣгълъ неизвѣстно кждъ, а по-вече се твърди че е фалиралъ. Като запитахме бащата на сжщия, отговори ни, че ако има подобно нѣщо азъ отговарямъ за всички врѣди и загуби причинени отъ снѣтъ ми.

На 18 того тукашното доброволческо дружество „Сливница“, съ участието на д-во „Гусла“ даде литературно-музикална вечеринка. Програмата бѣ изпълнена вѣщо и прѣсвѣтлушитѣ останаха доста доволни. Салонътъ бѣ добръ посѣтенъ.

Отъ нечистотии които се хвърлятъ отъ кжщата по нѣкои отъ улицитѣ изъ града неможе да се мисли почти, а най-много това личи по улица „Витрасова“. Ний канитъ Г-нъ Кмета на гр. Варна да позаобиколи улицитѣ на града съ градския фйтонъ, за да се увѣри лично въ истинността на онова, което ний тукъ излагаме. Нѣщо повече даже, ще да констатира Г-нъ Кмета, че нечистотитѣ отъ много дворѣща дѣлого врѣме не сж лигани, благодарение своеобразния отказъ на лицата натоварени съ тая работа, че кжщата, отъ кждѣто е било поисквано лиганието на нечистотитѣ — смѣтатъ — не спадали въ участъцитѣ имъ. Като ставаме отъ тая тая немарливостъ, на боклукитѣ, ний вѣрваме, че Г-нъ Кмета ще направи възможното, за да се пази чистотата въ градътъ.

Убийство за 5 лева. На 11 того въ тукашния Окр. Сѣдъ се разгледа углавното дѣло заведено противъ Никола Димитровъ, гдѣто смъртоносно е наранилъ Аристотелъ Марковъ, отъ което нараняване послѣдния умрѣлъ. Никола и Аристотелъ въ крѣчмата на Балолу въ I уч. на града играли на табла на 14/XI м. г. за петъ лева, които оставили на една маса и сѣдѣлъ като изгубили, скарали се и Никола, който е билъ малко пиянъ, рагналъ съ

БАНКА „ДОБРУДЖА“ гр. Балчикъ
Анонимно дружество**Балансъ**

АКТИВЪ

Сключенъ на 31 Декемврий 1910 год.

ПАСИВЪ

Каса		21709	91	Капиталъ	500000	—
Портфейлъ:				Запасенъ фондъ	155944	74
краткосрочни заеми-гаранция лица	850473	09		Срочни и безсрочни влогове и тек.		
ипотечни заеми	137863	15		лихвени смѣтки	2013725	33
протестирани полици	33516	90		Депозирани полици и др.	888374	90
сѣдебни дѣла	73954	56		Депозирани гаранции	385376	—
Текущи лихвени смѣтки (дебитори)	329651	53	1425459	Кореспонденти	17757	40
Общи стоки	184596	83		Лихви	21421	51
Вълнаство и кожарство	78574	95		Храни подъ комисиона	1717	25
Строителенъ материалъ	55313	25		Дивидентъ 1909 г.	20	—
Храни	227905	05	546390	Дивидентъ 1910 г.	50000	—
Врѣмени смѣтки (дебитори)			145740	Тантиеми	3500	—
Цѣни книжа (акции отъ Съед. Тют.				Врѣмени смѣтки (кредитори)	9938	05
фабрики—София. Анон. Индустри-						
ялно Д-во Балчикъ и др.			508580			
Сѣмнителни длѣжници			3985			
Чужди записи за Инкасо			5129			
Мобели			6780			
Марки			1668			
Недвижими имоти			7282			
Листове за събиране			16050			
Кореспонденти			2059			
Стоки на консигнация			55			
Разни			6902			
Машиненъ отдѣлъ			76230			
Депозитъ записи и др.			888374			
Депозитъ гаранции			385376			
			4047775			22

СМѢТКА**Загуби и Печалби**

Сключенъ на 31 декемврий 1910 год.

Бюджетни разходи		25326	75	Отъ лихви комисиони и др.	261581	22
Амортизация мобелитѣ		641	20	» недвижими имоти	279	65
Безнадеждни длѣжници		44638	67	» печалби отъ разни	25692	37
Лихви, броени прѣзъ годината	173039	11		» Съед. тют. фабрики	30000	—
» събрани за 1911 г. 30324·61				» Анонимно Индустриально Д-во	10600	—
» броени » » 13131·55	17193	06				
» за плащане прѣзъ 1911 г.	4228	45				
Чиста печалба 63086			194460			62
Разпрѣдѣлена:						
7% тантиеми за управителния, про-						
вѣрителния свѣтъ и служащитѣ	3500	—				
10% Запасенъ фондъ	5000	—				
За усиление запасния фондъ	4586	—				
Дивидентъ	50000	—	63086			
			328153			24

ДОКЛАДЪ

На провѣрителния свѣтъ КЪМЪ 9-то редовно годишно събрание на г. г. Акционеритѣ.

Господа Акционери,

Отъ извършената ревизия прѣзъ изеклата 1910 год. на всички дружествени операции и книги, съгласно чл. 202 отъ Търг. законъ и чл. 20 отъ Устава, намѣрихме, че всичко е извършено редовно и въ крѣга на Закона, дружествения уставъ и рѣшенията на Управителния свѣтъ, че всички операции сж редовно записани въ счетоводнитѣ книги и че горния балансъ и смѣтката „Загуби и Печалби“ сж вѣрно извлечени отъ тѣхъ. Намѣрената чиста печалба е 63086 лв., която се разпрѣдѣля както слѣдва:

За тантиеми на Провѣрителния и Управителни свѣтъ и служащитѣ 3500 лева.
За запасенъ фондъ 5000 „
За усиление запасния фондъ 4586 „

Останалитѣ суми отъ 50000 лв. се разпрѣдѣля на 5000 акции по 10 на сто. Като Ви прѣдставяваме за вѣрени горния балансъ и смѣтката „Загуби и Печалби“, молиме, да ги приемитѣ за редовни и освободитѣ отъ отговорностъ Управителния свѣтъ и Директора за истеклата 1910 год.

Балчикъ, 15 февруарий 1911 год.

Провѣрителний свѣтъ: Благой Кирчевъ
Тодоръ Добревъ
Георги Станчевъ

Въ книжарницата на Ал. Димитровъ до централната поща, пристигнаха нови видове руски художествени карти въ малки и голѣми формати, лакирани, матови пейзажи, за рисуване и др. съ износни цѣни. Пощенски и гербови марки, отъ 5 л. нагорѣ правя отстъпка. Тютюнъ отъ всички фабрики. Разни видове парфюмирани сапуни, каучукови якъ и, албуми за карти и много други канцеларски потрѣби.

Георги Ив. Самоновски

Варна.

Работилница за разни книжни кесии, горчица дѣвка (сакжъ), синка въ каси, на пакетчета, въ варели и циментъ.

Купувамъ акции отъ всички дружества и банки.
Споразумение въ редакцията на в. Св. Гласъ.

III Варненски Сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 217.

За удовлетворение искътъ на Емануилъ К. Джаневъ отъ Варна по издадения изпълнителенъ листъ № 10264 отъ 12 октомврий 1910 г. на II Варненски Мирови Сжлия, противъ наследницитѣ на покойний х. Захарий Тодоровъ отъ гр. Варна за дългътъ му 180 лв., обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣст. „Св. гласъ“, и въ продължение на 31 день съ право наддаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ публично долуозначената каменна карьера, находяща се въ землището на с. Кестеричъ, а именно:

Една каменна карьера, височина около 15 метра, ширина около 20 метра, а дълбочина около 200 метра, отъ която около 25 метра е изкопана, т. е. извадени камънитѣ, въ мѣстността „Канаритѣ“ при сѣбди: Атанасъ Костевъ, Ката Георгиева и ниви, оцѣнена 500 л.

Описаната карьера е собствена на покойний длѣжникъ х. Захарий Тодоровъ, по настоящето се експлоатира отъ наследницитѣ му.

Наддаванетоъ ще почне съ 10% намаление отъ оцѣнката,

Желающитѣ да купятъ горната карьера, могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Варна.

17 Февруарий 1911 год.

1—2

III Сжд. приставъ: А. Г. Христовъ.

III Варненский Сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 216

За удовлетворение искътъ на Манола Ковачевъ, отъ Варна, по издадения изпълнителенъ листъ № 7798 отъ 28 октомврий 1908 г. на II Варненски Мирови Сжлия, противъ Костанда Тодорова, отъ с. Ени-кѡй, настояница на малолетнитѣ си дѣца, за остатъкътъ отъ дългътъ 178 лв., обявявамъ на интересующитѣ се, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Св. гласъ“, и въ продължение на 31 день съ право наддаване 24 ч. 5%, ще продавамъ публично долуозначений недвижимъ имотъ, находяще се въ землището на с. Ени-кѡй. а именно:

1) Нива „Табия“, отъ 18 декара, оцѣнена 360 лв.

2) Нива „Суватъ-чешме“, отъ 17 декара, оцѣнена за 340 лв.

Наддаванетоъ ще почне съ 10% намаление отъ оцѣнката.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 17/XII 1910 год.

1—2

Сждебенъ приставъ: А. Г. Христовъ.

ТЪРСИ СЕ капиталъ отъ 5 — 10,000 лв., който дава 2 — 3000 лева годишна печалба.

Справка въ редакцията.

Дава се подъ наемъ кжща съ три стаи, салонъ, пералня и мааза въ IV уч., ул. Липня 17, № 1, срѣщу бирарията на В. Каракашевъ. За споразумение въ редакцията ни.

Дава се подъ наемъ хигиенична кжща съ 2 стаи, антре, кухня и сайвантъ за пералня и дърва. Споразумение редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“.

МЛАДЕЖЪ, владѣющъ отлично нѣмски езикъ — прѣподава частни уроци по най-леката и практична метода

Споразумение въ редакцията ни.

Дирятъ се анции. съ доста добра цѣна отъ Кредитното Д-во „Зора“ и Търговското Д-во „Трудолюбие“. Споразумение въ редакцията ни.

Първа Българска модерна фабрика
ЗА
ТАХЖЕНА ХАЛВА, ЛОКУМЪ И ДР.
НА

А. Г. Кацули, Варна

(мѣстността „Рупи Евксиноградски път“)

Телефонъ на фабриката № 89 **ФАБРИКАТА ПРОИЗВЕЖДА:** Телефонъ на склада № 86

Халва въ обли-теникени кутии по 8, 6, 4, 2, 1, $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ кгр.

Локумъ фициклий въ кутии по 5, 1, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{5}$ и $\frac{1}{15}$ кгр.

кристалъ трикоьоренъ въ кутии по 1, $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{5}$ кгр.

дарски въ кутии по 1 и $\frac{1}{2}$ килограма

Небеть-шенеръ (кандио) въ каси по 25 килограма

Леблеби-шенеръ въ каси по 35 килограма

ПРОДАЖБА НА ЕДРО.

Доброначественность гарантирана.

БАЛАНСЪ

На Кооперативното потребително дружество „Напредък“
въ с. Суджасъ-Кьой, на 31-й декемврий 1910 год.

АКТИВЪ

ПАСИВЪ

1	Невнесенъ капиталъ	960	1	Капиталъ	3000
2	Мобели	300	2	Запасенъ фондъ	100
3	Портфейлъ	2892 65	3	Кредитори	2164 15
4	Стока	2076 34	4	Образователни цѣли	45
5	Каса	101 63	5	Одрѣжки данѣкъ	10 50
			6	Неразд. печлби 1909 год.	131 20
			7	Авансъ за лихви	91 57
			8	Печалби за разд. 1910 г.	788 20
		6330 62			6330 62

Смѣтка

ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ

ДА ДАВА

ДА ЗЕМА

1	Общи разноси	2678 64	1	Отъ стоки	3805 26
2	Случайни	95 10	2	случайни	7
3	Загуби отъ санит. властъ	6 25			
4	Амортизация мобели	87 50			
5	Запасенъ фондъ	40			
6	Образователни цѣли	25			
7	Авансъ за лихви—кред.	91 57			
8	Печалби за разд. 910 г.	788 20			
		3812 26			3812 26

Прѣдседателъ: **Ив. Желевъ.** Касиеръ-Дѣловодителъ: **К. Тодоровъ.**

Провѣрителенъ съвѣтъ: **Д. Величковъ.**
П. Николаевъ.
Р. П. Патронски.

Варненско Търговско Кредитно Дружество
ВАРНА.

ПОКАНА

Съгласно чл. 19 отъ устава, умоляватъ се г. г. акционеритѣ да присуствуватъ на редовното годишно общо събрание, което се свиква на 27 Февруарий т. г. въ 10 часа прѣди пладнѣ въ помѣщението на дружеството, ул. „Малка Търговска“ съ слѣдующий:

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1) Докладъ на Управителния и Провѣрителния Съвѣти;
 - 2) Разглеждане и одобрене смѣтките за 1910 г. и освобождаване отъ отговорность Управителния и Провѣрителния Съвѣти;
 - 3) Гласуване бюджета за 1911 г.
- Депозиранието на акциитѣ за правоучастие въ събранието, съгласно чл. 22 отъ устава ще става:
- а) Въ дружественната кантора до 24 Февруарий т. г. 4 часа слѣдъ обѣдъ, отъ гдѣто г. г. акционеритѣ ще се снабдятъ съ нужнитѣ свидетелства и б) въ всѣко друго кредитно учрѣждение.
- Ако свиканото за 27 Февруарий т. г. собрание не се състои, то съгласно чл. 20 отъ устава, отлага се за 6 Мартъ с. г. същиятъ часъ и мѣсто, безъ втора покана и ще се приематъ нови депозирания на акции до 3 Мартъ, 4 часа слѣдъ обѣдъ.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

бывшето помѣщение на тютюневата фабрика на Бр. Ганева, горния етажъ, състоящъ се отъ единъ голѣмъ салонъ и 2—3 стаи, находящо се въ ул. „Царибродска“ Споразумение при Риза Вей, Ваковски касиеръ — Варна.

Варненско Градско Общинско Управление.

Обявление

№ 2731

гр. Варна, 27 Февруарий 1911 година.

Варненското градско общинско управление обявява, че на 6 априлъ 1911 год., въ часа 3 слѣдъ обѣдъ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция въ помѣщението на кметството за отдаване на прѣдприемачъ **направата на инсталациитѣ за електрическото освѣтление на града Варна.**

Приблизителната стойность на прѣдприятието възлиза на 855,000 [осемъ стотинъ петдесетъ и петъ хиляди] лева.

Залогътъ за право участие въ търга е 50,000 [петдесетъ хиляди] лева, внесени въ брой или въ български държавни или гарантирани отъ българската държава цѣнни книжа, срѣщу удостоверение въ Българската народна банка или Земледѣлческата банка

Прѣдложенията ще съдържатъ стойността на комплектнитѣ електрически инсталации извършени à forfait, съгласно чл. 9 отъ поемнитѣ условия.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразяватъ и съ чл. чл. 11, 12, 13 и 14 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия.

Съгласно чл. чл. 15 и 16 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия, допускатъ се да взематъ участие въ търга само фирми, които се занимаватъ специално съ направата на инсталации за освѣтление на градове.

Тържната комисиия ще приема прѣдложения до горѣозначения день и часъ. Постъпналитѣ слѣдъ този день и часъ оферти нѣма да бждатъ взети подъ внимание отъ тържната комисиия.

Книжата могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на Техническото отдѣление при Варненското общин. управление.

Желаещитѣ могатъ да получатъ на български езикъ, всѣки тържни книжа, придружени отъ плановѣтѣ, до колкото такива има на разположение, срѣщу една такса отъ лева 30, внесени въ общинската каса.

Кметъ. **ИВ. ЦЕРОВЪ**

Началникъ на Техническото отдѣление:

Инженеръ: **И. х. СТОЯНОВЪ.**